

Obligationer. For Sparekasserne er der endvidere den Bestemmelse, at Laanene ikke hidtil have været amortisable, medens Kreditsforeningslaan skulle amortiseres, men paa den anden Side skulle Sparekassernes være opsigelige og have ogsaa altid været opsigelige med et halvt Aars Varsel. Det har hidtil været saaledes og kan for en Sparekasse heller ikke være anderledes. For mig staar det saaledes, at denne halve Procents Amortisation indbefatter en Slags moralisk Nopsigeligbed, og det tror jeg ikke kan gaa an. Der er dem, der have ment, at denne halve Procent — $\frac{1}{2}$ pCt. hver Termin — har nogen Betydning for Sparekasserne til at hjælpe dem over Kalamiteterne i Terminerne, men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at naar jeg tager den Sparekasse, jeg kjender, Fyns Stifts Sparekasse, har den omtrent udlaant 14 Millioner og $\frac{1}{4}$ pCt. deraf hver Termin vilde med et rundt Tal udgjøre omtrent 35,000 Kr. Enten Sparekassen faar disse 35,000 Kr. i Terminen eller ikke, det er den tilvilde aldeles ligegyldigt. De Omsætninger, det der dreier sig om, gaa op til $\frac{1}{2}$ Million eller 600,000 Kr., og om der kommer 35,000 til eller ikke, er i Virkeligheden temmelig ligegyldigt. Jeg tror ikke, at der vilde vindes Noget ved denne Amortisation. Dertil kommer desuden, at naar et Laan f. Ex. bevilges saaledes, at en Eiendom tageres til 50,000 Kr. og Manden kun skal bruge 15,000, saa skal man alligevel forlange Amortisation, og det er ikke aldeles berettiget. Naar Laanene ikke ere givne for høie — og det forudsætter jeg naturligvis, at de ikke vilde blive givne — er der ingen Anledning til at forlange Amortisation. Jeg tror overhovedet, at saavel Bestemmelsen i Litra c som Bestemmelsen i Litra d kunde gjøres afhængig af en Overenskomst om Vedtagten mellem Ministeriet og vedkommende Sparekassestyrelse. Med Hensyn til Litra e, som den ærede sidste Taler omtalte, er jeg uegtelig aldeles uenig med ham. Det er tilvilde en smuk Lante, som ligger til Grund for det Forslag, som han gjorde, men jeg tror, at det i Virkeligheden vil vise sig, at det er aldeles udsjortligt. For det Første skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at dersom den Bestemmelse skal blive staaende, at Reservecapitalen skal være indtil 10 pCt., vil det saamænd være mange, mange Aar, inden denne Bestemmelse kommer til Udførelse, og det er dog ikke værd at lovgive om det, der, hvis denne Bestemmelse bliver staaende, ikke vil ske før om 15—20 Aar. Dernæst vil jeg sige, at jeg ogsaa har Betænkning ved at blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende. Jeg tør sige, at det er omtrent ens over det Hele, og der er uegtelig givet Gaver af Reservecapitalen eller af Overflødet til mange forskjellige Niemed. Jeg tror ikke, at de, saaledes som den ærede sidste Taler mente, ere givne til Landeveie, Kirker o. s. v. Det kan være, at der er givet til en eller anden

Kirke, det benægter jeg ikke, men til Landeveie og Sligt er der ganske vist ikke givet. Gaverne blive i Reglen givne f. Ex. til en Landboskytgekasse, som er kommen i Forlegenhed, til at holde en Landsbyhaandværkers Søn ved en teknisk Skole i en Kjøbstad, til at støtte unge, uformuende Mænd ved Studeringer i Kjøbenhavn osv. Jeg indrømmer villig, at det er Alt sammen Ting, som i Virkeligheden ikke kommer Sparekasserne ved, men Sagen er den, at den Slags Gaver en Gang ere tilvante, og nu vil man paa en Gang berøve Nutiden hele det Gode, som ligger deri, og sige: Først naar I have naaet 10 pCt., have i Lov til at gjøre det, men saa kunne I ogsaa gjøre det i en meget rig Maalestok! Jeg tror, det var meget hensigtsmæssigt, om man tog det paa den Maade, som det blev stillet op paa Sparekassemødet i Aarhus, at kun en vis Del af Reservecapitalens Udbytte maatte anvendes til Sligt. Jeg tror, at, naar en Bestyrelse i en Sparekasse er aldeles enig om, at det er et Niemed, som det vilde være godt og heldigt at støtte, saa kan man trygt betroe den Naadighed derover. Naar det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at det var saadanne Foranstaltninger, som aldeles ikke vare til Nytte for dem, som havde bidraget, saa vil jeg dog sige, at det er i Reglen netop de Smaa, som faae den Slags Gaver. Jeg skal f. Ex. sige, at en enkelt Gave, som blev givet derovre i Odense, var et temmelig betydeligt, vistnok et af de største Bidrag til Kænsnæs Kysthospital, og hvorfor gav man dette Bidrag? For at uformuende Børn fra Byen eller fra Landet kunde faae Plads. Det er netop de Uformuende, som saadanne Gaver komne til Gode; men for øvrigt tror jeg ikke, at Reservecapitalen just er skabt af den Slags Indskydere, som det ærede Medlem omtalte. Jeg skal ogsaa meget henstille, om ikke denne Bestemmelse kunde faae en noget forandret Form, saaledes, at i det Mindste en Del af Reservecapitalens Udbytte stilledes til Naadighed for vedkommende Sparekasses Bestyrelse paa samme Maade som hidtil, og at man ikke samlede op alene for Fremtiden, men vedblev at lade Nutiden nyde godt deraf. Naar den sidste ærede Taler talte om, hvilke Kurser man skal lægge til Grund ved Opgjørelserne, er dette jo et meget omdisputabelt Spørgsmaal. Dersom man vilde opstille de Kurser, hvortil Papirerne ere indkjøbte, maatte for længere Tid tilbage, saa vilde der slet ikke let kunne blive Tale om nogen som helst Tilbagegang i Sparekassernes Reservecapital. At adskillige af Reservecapitalene ere sunkne, ligger netop i, at Kurserne ere gaaede tilbage. Denne Synken har forøvrigt ikke været saa meget betydelig, og det skal nok vise sig, naar Aaret er omme, og man faar Regnskaberne at se, at Tilbagegangen i Reservecapitalene er grumme ubetydelig. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at man kan finde nogen anden Maade at opgjøre dem paa, end ved at tage Dagens Kurs. Derimod kan der